-

Dosar nr. 2-26053546-05-25r-04062026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Aliona Sârbu

Curtea de Apel Sud
(sediul Cahul)

D E C I Z I E
în numele Legii

31 iulie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată, judecător **Inga GORLENCO**
Judecătorii: **Andrei SCRIPCENCO**
Igor BOTEZATU

în lipsa părților, a judecat recursul declarat de către avocata Saitarlî Natalia în interesele Nataliei Parciu, împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15 mai 2026, pronunțată în cauza la demersul executorului judecătoresc Dușcov Valentin privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La 29 aprilie 2026, executorul judecătoresc Dușcov Valentin a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion în scopul asigurării executării documentului executoriu.

În motivarea demersului executorul judecătoresc a indicat că, la executare silită se află documentul executoriu nr. 2-858/2024 din 16.12.2024, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central privind încasarea de la Parciu Ion, născut la ***** în beneficiul creditorului Parciu Natalia, născută la ***** pensie de întreținere pentru copilul minor în mărime de 2000 lei lunar.

Menționează că, măsuri de asigurare a executării nu au fost aplicate, deoarece debitorul nu dispune de bunuri mobile și imobile posibile sechestrului.

Având în vedere că debitorul se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, consideră că părăsirea locului de trai și plecarea peste hotare al debitorului, ar face imposibilă executarea documentului executoriu, fiind necesar de aplicat interdicția de a părăsi țara, întru executarea mai eficientă a documentului executoriu.

Solicită aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion, născut la *****, IDNP ***** cu ultimul domiciliu cunoscut pe adresa*****.

Încheierea instanței de fond.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15 mai 2026, a fost respins demersul executorului judecătoresc Dușcov Valentin privind aplicarea interdicției de a nu părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion, ca fiind neîntemeiat.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

În dezacord cu Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15 mai 2026, la data de 29 mai 2026, avocata Saitarlî Natalia în interesele recurentei Parciu Natalia a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul central din 15 mai 2026 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc Dușcov Valentin privind aplicarea interdicției de a nu părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion.

În motivarea recursului s-a invocat că, Încheierea o consideră neîntemeiată, mai mult, prin ea se încalcă dreptul copilului minor. Parciu Natalia a fost divorțată cu Parciu Ion încă în anul 2024, prin Hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 decembrie 2024. Tot prin această hotărâre s-a dispus încasarea de la Parciu lon în beneficiul Nataliei Parciu Natalia pensie de întreținere copilului minor – ***** – în mărime de 2000 /două mii/ lei lunar, începând cu 14 iunie 2024 și până la atingerea majoratului de către copil. De atunci şi până în prezent Parciu Ion n-a achitat copilului lor comun *****, a.n. *****, nici un leu, contrar prevederilor art. 58 din Codul familiei care prevede că *alin. (1) Părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.* Debitorul încalcă dreptul copilului prin neîndeplinirea obligațiilor sale, deja în timp de doi ani, nici benevol, nici prin executorul judecătoresc.

Relatează că, în timp de 2 ani trebuie singură participă la întreținerea copilului, necătînd la faptul că Parciu Ion lucrează peste hotare, are posibilitate să participe la întreţinerea copilului. Mai mult ca atât, debitorul este căutat prin executorul judecătoresc, ultimul i-a transmis de nenumărate ori înştiințări despre datoria restantă, însă părinţii lui sunt instruiți de el, să nu semneze nici o înştiințare care vine pe numele lui, motiv din care înştiințările sunt restituite executorului judecătoresc.

Susține că din acest motiv a fost nevoită să se adreseze la executorul judecătoresc ca el să depună demersul la Judecătoria Cahul, sediul Central privind aplicarea interdicției de a părăsi ţara în privinţa lui Parciu Ion, care prin comportamentul său faţă de copilul *****, demonstrează direct, în timp de 2 ani, că se eschivează de la obligația sa față de el şi anume să participe la întreţinerea lui.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor dosarului rezultă că, Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost adoptată la data de 15 mai 2026 și potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc a fost expediată părților pe data de 18 mai 2025. (f.d.21).

Recursul a fost înregistrat de către avocata Saitarlî Natalia în interesele debitorului Parciu Natalia la data de 29 mai 2026, din ce rezultă că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura în fața instanței de recurs.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei*

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Prin notificarea din 18 iunie 2026, părțile au fost notificate despre stabilirea termenului de examinare a recursului, fiindu-le propus prezentarea referinței până pe data de 10 iulie 2026.

Aprecierea instanţei de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată constată că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă *Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea*.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15 mai 2026, prin care a fost respins demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni, în privința debitorului Parciu Ion, a fost adoptată în conformitate cu normele de drept procedural, cu cercetarea multi-aspectuală a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, fapt ce implică menținerea acesteia și respingerea recursului declarat.

Astfel, materialele dosarului denotă cu certitudine că în procedura executorului judecătoresc Dușcov Valentin se află executare silită documentul executoriu nr. 2- 858/2024 din 16.12.2024, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central, privind încasarea de la Parciu Ion, născut la ***** în beneficiul creditorului Parciu Natalia, născută la ***** pensie de întreținere pentru copilul minor în mărime de 2000 lei lunar. (f.d. 4)

La data de 11.02.2025, prin Încheierea de intentare a procedurii de executare, emisă de executorul judecătoresc Dușcov Valentin, a fost intentată procedura de executare, fiindu-i stabilit debitorului Parciu Ion termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu. (f.d.7)

Executorul judecătoresc Dușcov Valentin a remis în adresa debitorului Parciu Ion corespondență, fiind nerecepționată fiind restituit cu mențiunea „plecat” . (f.d. 8)

Ulterior, la data de 28.04.2026, executorul judecătoresc Dușcov Valentin a emis Încheierea privind stabilirea restanței la plata pensiei alimentare. (f.d. 9).

Potrivit datelor SIC „Acces Web” și informației despre debitor, ultimul are domiciliul în raionul Cahul, satul Burlacu, totodată, nu dispune de careva bunuri imobile sau conturi bancare care pot fi urmărite în contul stingerii datoriei.(f.d.11-12)

Notoriu este faptul că, executorul judecătoresc Dușcov Valentin a prezentat informația din baza de date SIC „Acces Web” privind traversarea frontierei de stat de către Parciu Ion, ultima traversare fiind înregistrată prin PTF „Cahul-Oancea AUTO” pe direcția „intrare”, la data de 23.03.2026, însă nu a motivat din care considerente ieșirea debitorului peste hotarele Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești sau că debitorul va ieși din țară anume în acest scop. (f.d.10)

Prima instanță fiind investită cu examinarea cauzei a dispus respingerea demersului înaintat de executorul judecătoresc, ca fiind neîntemeiat.

Verificând legalitatea încheierii primei instanțe în coroborare cu argumentele demersului înaintat de executorul judecătoresc și cu probele administrate, Completul de judecată consideră întemeiată și legală soluția de respingerea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Parciu Ion pe un termen de 6 luni.

Potrivit art. 10 alin.(1) din Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile*.

În conformitate cu art. 22 alin. (1) lit. x), (2) Cod de executare, *executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

La caz, executorul judecătoresc a prezentat cererea creditorului în acest sens, însă nu a făcut dovada, că plecarea debitorului din țară ar face imposibilă sau dificilă executarea documentului.

Mai mult, este de notat faptul că, unica corespondență dintre executorul judecătoresc și debitor a fost la data de 21.02.2025, restituită cu mențiunea plecat, însă deși executorul judecătoresc anexează informație precum că debitorul a revenit în țară la data de 23 martie 2026, lipsesc probe din care să rezulte faptul că a expediat corespondență în adresa acestuia după revenirea în Republica Moldova, nu a efectuat ieșire la fața locului pentru a avea o întîlnire fizică cu debitorul sau alte acțiuni în vederea executării reale a documentului executoriu, contrar obligației de a întreprinde măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Din analiza înscrisurilor anexate la materialele demersului prezentat, se reține că, executorul judecătoresc Dușcov Valentin nu a demonstrat că, a întreprins toate măsurile necesare, nefiind prezentate înscrisuri care ar confirma efectuarea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru asigurarea executării documentului executoriu, or executorul judecătoresc având spre executare un document executoriu din 2024, în cazul în care debitorul nu recepționează corespondența, urma să stabilească locul aflării debitorului, iar în caz de imposibilitate urma să întreprindă măsuri de anunțe în căutare debitorul pentru a se asigura prezența acestuia în fața executorului judecătoresc.

Conform art. 64 alin.(1) Codul de executare, *interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează în baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor*.

Analizând demersul privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în coraport cu probele anexate la dosar, instanța de recurs consideră neîntemeiat demersul executorului judecătoresc, întrucât nu au fost prezentate probe pertinente care demonstrează că executorul judecătoresc de

la intentarea procedurii de executare silită a întreprins toate măsurile prevăzute de normele legale în vederea executării documentului executoriu, ca o condiție obligatorie prevăzută de art. 64 alin. (1) din Codul de executare, pentru înaintarea unui astfel de demers. Or, conform art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Drept urmare, este neîntemeiată invocarea executorului judecătoresc că părăsirea locului de trai și plecarea peste hotare face imposibilă exercitarea documentului executoriu, motiv din care solicită aplicarea interdicției de a părăsi țara, într-u executarea mai eficientă a documentului executoriu.

În consecință, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge demersul executorului judecătoresc privitor la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion pe un termen de 6 luni, din considerentul că executorul judecătoresc nu a demonstrat prin probe imposibilitatea executării documentului executoriu prin propriile pîrghii oferite de lege.

Completul de judecată remarcă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene măsura restrictivă trebuie să fie prevăzută expres de lege, să aibă la origine un temei legal și să fie aplicată doar după expirarea termenului de executare benevolă a titlului executoriu și după întreprinderea unor eforturi rezonabile pentru a percepe datoria prin alte mijloace, astfel, încât restricția să fie o ultimă soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorilor pentru executarea titlurilor executorii.

Aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Parciu Ion, ca măsură de asigurare a executării documentului executoriu, la caz, nu este justificată de circumstanțele cauzei și de comportamentul debitorului Parciu Ion, or executorul judecătoresc nu a întreprins toate acțiune de executare prevăzute de Codul de executare până la depunerea prezentului demers în instanța de judecată.

În atare ordine de idei aplicarea interdicției de a părăsi țara, ar încălca dreptul persoanei la libera circulație garantat de art. 27 din Constituția Republicii Moldova și consfințit, în plan internațional, la art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În ceea ce privește poziția recurentului referitor la atingerile aduse lui, în contextul respingerii demersului de aplicarea a interdicției, Completul de judecată remarcă că, Statul, prin intermediul executorului judecătoresc, trebuie să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege și într-un termen rezonabil, pentru a pune în executare o hotărâre judecătorească definitivă, însă înaintarea demersului care privează persoana de libera circulație trebuie să fie în conformitate cu normele legale pentru a preveni apariția unor abuzuri și atunci când circumstanțele cazului o impun. Prin urmare drepturilor creditorului sunt valorificate în exclusivitate prin intermediul acțiunilor întreprinse de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare în calitate de exponent al statului.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată consideră recursul înaintat de avocata Saitarlî Natalia în interesele recurentei Parciu Natalia ca unul neîntemeiat, întrucât acesta nu conține nici un argument care ar reflecta dezacordul său cu soluția adoptată de instanța de fond. Invocările din recurs nu conțin argumentele în sensul lipsei de temeinicie a încheierii instanței de

fond, fiind mai mult o expunere personală a recurentei asupra soluției instanței de fond. La recurs, executorul judecătoresc nu a prezentat probe care să confirme netemeinicia încheierii instanței de fond.

Lecturând încheierea judecătorului instanței de fond, Completul de judecată consideră că întrunește criteriile legalității și temeiniciei, stabilite de normele legale, inclusiv raționamentele care au condus instanța de judecată la convingerea de a respinge demersul executorului judecătoresc privitor la aplica interdicția de a părăsi țara față de debitorul Parciu Ion pe un termen de 6 luni.

Instanța de recurs notează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 §1 al CEDO că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În virtutea celor expuse, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul înaintat de avocata Saitarlî Natalia în interesele recurentei Parciu Natalia și să mențină Încheierea instanței de fond, or acestea nu conțin nici o eroarea de drept admisă de către judecător la examinarea cauzei, pentru a interveni în soluția adoptată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către avocata Saitarlî Natalia în interesele recurentei Parciu Natalia.

Se menține Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15 mai 2026, pronunțată în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Dușcov Valentin privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Parciu Ion.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecător **Inga GORLENCO**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Igor BOTEZATU